

УБИТИ ІМПЕРІЮ ЗЛА

Можуть існувати різні варіанти майбутнього, але світова демократія не має права залишити небезпечну євразійську ракову пухлину.

Перше

24 липня 1942 року, в смертельний для радянського союзу час, коли німецькі дивізії, прорвавши оборону Червоної Армії, залишивши за собою зруйновану Україну, рвалися до Сталінграда, у газеті «Красная звезда», вийшла стаття відомого радянського письменника Іллі Еренбурга під назвою «Убий».

Ось декілька цитат із неї:

«Ми знаємо все. Ми пам'ятаємо все. Ми зрозуміли: німці не люди. Віднині слово «німець» для нас – найстрашніше прокляття... Не будемо горворити. Не будемо обурюватись. Будемо вбивати...»

Якщо ти не вб'єш німця, німець вб'є тебе. ... Якщо ти вбив одного німця, вбий другого – немає для нас нічого веселішого за німецькі трупи. Не рахуй днів. Не рахуй кілометрів. Рахуйте одне: вбитих тобою німців. Убий німця!».

Газету зі статтею Еренбурга на фронті зачитували до дір, передавали з рук у руки. Стаття стала легендою, гаслом усієї тодішньої страшної війни.

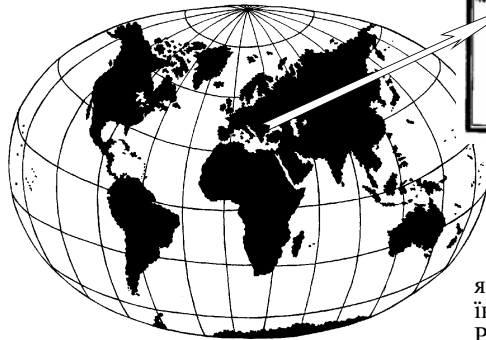
Якщо сьогодні, на десятому місяці кривавої, геноцидної, неспровокованої війни росії проти України замінити в статті Еренбурга слово «німець» на слово «росіянин», текст цей стане цілком адекватним теперішнім реаліям, він повністю відповідатиме почуттям українців, які ведуть виснажливу боротьбу за своє існування, за право бути вільними на своїй землі.

– Убий росіянина! Убий гвалтівника, що прийшов зі зброєю на твою землю – бо якщо ти не вб'єш його, то він уб'є тебе і твоїх дітей. Смерть

Війна ця перекреслила всі ілюзії щодо доброти і милосердя російського народу, війна відкинула всі напівтони сентиментальних почувань й довоєнних спогадів про «мир і дружбу народів», вона безжально оголила чорно-білі схеми інфернального двобою: смертельним ворогом українців є не лише російський вождь-параноїк Путін, але і його 75-80% росіян, які підтримують каральну операцію проти сусіднього народу.

Але гасло «Убий росіянина!» треба трактувати ширше: «Убий російську імперію! Зруйнуй Імперію Зла, інакше вона знищить тебе і твій народ і народи сусідні».

Немає для Нового, 2023 року важливішої української мрії, ніж ця: побачити в руїнах переможеної бундючної Москви.

чити в руїнах переможеної бундючної Москви.

Як побачив колись автор Апокаліпсу загибель «великої розпусниці – Вавилону, який став «житлом бісів, оселею всякого нечистого духа» (Об'явлення, 18:2).

І як здійснилося його пророцтво: «За це одного дня найдуть на неї (Вавилон) кари, і смерть, і плач, і голод, і вогнем буде спалена, адже сильний Господь Бог, який судить її!» (Об'явлення, 18:8).

Друге

Нещодавно під час включення в ефір київського телеканалу «Прямий», де ми обговорювали санкції Заходу проти Росії, Наталка Фіщич, одна з найрозумніших і найвродливіших українських телеведучих, запитала у мене: чи мають США та їхні союзники концепцію – що робити з росією після перемоги над нею? (У тому, що Україна переможе, ніхто ні в моїй країні, ні на Заході не сумніваються).

Чесно кажучи, я трохи розгубився. Звичайно читав деякі матеріали CNN, Rand-corporation, CSIS та інших think-tanks Сполучених Штатів, де розглядалися питання післявоєнної долі росії. Але ОФІЦІЙНОЇ позиції США, Великої Британії, Німеччини чи Франції я не бачив. Невже прогавив?

Звичайно, офіційно недвозначні позиції демократичних країн умовного «Заходу» (бо включає і Японію, Австралію, Нову Зеландію, інші країни) щодо агресії Росії сформульовано в ряді міжнародно-правових документів. Можна згадати резолюцію Генеральної Асамблеї ООН від 12 жовтня 2022 року, ухвалену більшістю в 143 голоси (5 – проти), яка виступає за територі-

альну цілісність України і захист принципів Статуту ООН та засуджує анексію територій України, здійснену росією; рішення Парламентської асамблеї Ради Європи (13.10.2022), в якій взяли участь представники 46 країн, де російський режим названо ТЕРРОРИСТИЧНИМ і міститься вимога щодо створення міжнародного Трибуналу для покарання російських злочинців.

На саміті G-20 (15-16.11.2022) учасники засудили війну в Україні, яка підживляє енергетичну та продовольчу безпеку, збільшує інфляцію, засудили варварські ракетні атаки росії проти цивільної інфраструктури. Російська агресія була названа незаконною, неспровокованою та неспровокованою.

23 листопада 2022 року Європарламент визнав росію державою-спонсором тероризму та державою, яка використовує засоби тероризму (494 парламентарі «За», 58 – «проти»).

Крім того євродепутати закликали ЄС та його держави-члени ініціювати міжнародну ізоляцію Росії та виключення її з Ради Безпеки ООН.

Таким чином сформувався вагомий пакет міжнародно-правових документів, які ляжуть в основу притягнення Росії до суду за скоєні злочини – згоду на створення міжнародного трибуналу, подібного до нюрнберзького, висловлював недавно міністр закордонних справ Нідерландів.

Але концепція майбутнього російської держави після засудження її керівництва залишається несформованою.

Тобто: не визначеною є наразі мета самої війни, хоча всі думки учасників світової трагедії концентруються навколо слова ПЕРЕМОГА.

Третє

Трохи історії: вивчення подій Другої світової війни показує, яким непростим був шлях до остаточної, узгодженої союзниками формули щодо долі нацистської Німеччини, яка прогнала війну.

В Атлантичній Хартії від 14 серпня 1941 року підписаній Рузвельтом і Черчиллем (22 вересня 1941 до неї приєдналися СРСР, Польща, Чехословаччина, Норвегія та інші країни) було лише зазначено, що «після остаточного знищення нацистської тиранії» США і Велика Британія «сподіваються на встановлення миру». У Декларації Об'єднаних націй (01.01.1942) вже йшлося про «безумовну капітуляцію країн Осі» та «поразку гітлеризму».

Дебати щодо майбутнього Німеччини розгорнулися на Тегеранській конференції (28.11-01.12.1943), і показали відсутність спільної позиції щодо долі Німеччини після війни.

Оригінальним «жартом» відзначився Сталін, який (майбуть, під впливом, обговорювання «польського питання», згадавши про свій злочин в Катині) запропонував стратити від 50 до 100 тис. німецьких офіцерів, аби ця країна «не змогла почати нову війну».

Ялтинська конференція (4-11 лютого 1945) затвердила принципи розчленування Німеччини, окупаційного режиму та репарацій – тобто, прийняла остаточне рішення щодо повоєнного статусу Німеччини після її беззастережної капітуляції. Подальша доля цієї країни добре відома.

Четверте

При всіх подібностях до Другої світової війни (ідеологія нацизму проти ук-

раїнського народу, методи геббельсівської пропаганди, запозичені рашистами, руйнування і звірства окупантів і т.п.) війна з Росією 2014-2022 років відрізняється принципово: 5977 ядерних боеголовок росії при наявності Путіна – шура, загнаного в глухий кут – примушують задуматись країн-членів НАТО. Вони відверто бояться ядерної війни й тому так обережно та імлісто формулюють свої стратегічні цілі щодо божевільного режиму Імперії Зла, який відродився на території росії. Великою мірою завдяки сприянню Заходу, особливо завдяки зусиллям Ангели Меркель, якій ще належить сповідь і покаяння за геополітичні гріхи й поцілунки із любим другом Владіміром.

Із іншого боку – будь-яка слабкість Заходу перед лицем російського ядерного шантажу, будь-який шанс на порятунок Путіну та його кримінальному режиму, що його може надати Альянс, ослаблений нерішучістю Байдена чи ваганням Макрона і Шольца, обернеться згодом – якщо Росія уникне поразки – ще страшнішою війською озвірілою орди, яка з новою силою накинеться на Європу.

Переконали, що Україна та її найближчі союзники – Польща, країни Балтії, з участю США і Великої Британії повинні найближчим часом розробити (можливо поки що таємно) спільний документ «Цілі війни та повоєнна доля Росії. Стратегічні завдання на 2023 рік».

Можуть існувати різні варіанти майбутнього, але світова демократія не має права залишити при житті небезпечну євразійську ракову пухлину з її метастазами в ряді країн – у вигляді активістів і прихильників «русского міра».

П'яте

У Маріуполі, на фасаді зруйнованого драматичного театру, в якому російські пілоти двома 500-кілограмовими бомбами вбили сотні невинних жінок та дітей, окупаційна влада повісила інсталяцію – ширму із зображенням класиків російської літератури – Пушкіна, Толстого, Гоголя.

До такого блюзнірства не думалися навіть Гітлер, Гімлер і Геббельс: прикрасити Бабин Яр портретами Гете, Шілера і Вагнера. На це спромоглася лише держава-терорист, держава – потьомкінське село, в якій манія величчя поєднується з безмежною жорстокістю, а слиняве самозвеличення своєї загадкової душі – зі все проникною брехнею про «другу армію світу», «духовні скріпи», «технологічну могутність» та «непереможність».

Уявляю, як би обурився граф Лев Толстой, чий портрет прикриває гору трупів у Маріуполі. Він ненавидів російську державність, російську православну церкву, російських царів. Ось що писав він про засновника російської імперії, улюбленого путінського персонажа Петра I:

«Беснующий зверь Петр I заставляет одних людей убивать и мучать других людей сотнями, тысячами, сам забавляется казнями, рубит головы пьяной неумелой рукой... закапывает в землю любовниц, обставляет всю страну виселицами с трупами... заставляет одних людей убивать на работе и войне миллионы людей... убивает сына... и ему ставят памятник и называют благодетелем России и великим человеком... И про жестокости его говорят, зачем поминать это прошлое... но это говорят только для того, чтобы не поминала ужасы старого, продолжают ужасы настоящего». (Лев Толстой, ПСС, М., 1936, т.26, с.567).

Ось хто породив Імперію Зла – і в нього були гідні наступники: Катерина II, Ніколай I, Ленін, Сталін, Путін. Вбивці і загарбники, садисти і психопати.

І якщо людство хоче жити спокійно й насолоджуватися миром, подорожами, футболом, різдвяними святами, комфортом та своїми дітьми і внуками, воно має зробити свій вибір.

Допомогти Україні вбити російського окупанта. Вбити російський злочинний режим. Вбити Путіна. Вбити Імперію Зла.

Юрій ЩЕРБАК,
дипломат, політик,
письменник, публіцист

